

[Bernhard Baunsgaard.]

Fra den socialdemokratiske ordførers, hr. Kampmanns, side blev der harceleret lidt over, at man ikke kunne overskue forslaget. Det var især det provenumæssige. Jeg kan i hvert fald garantere hr. Kampmann, at forslaget vil have provenumæssige konsekvenser, for ellers ville det være vanvittigt at fremsætte det. Størrelsesordenen er meget vanskelig at skønne over, men det kan vi vel få ministeren til at hjælpe os med, og hvis ministeren ikke kan, så kan vi vel få departementet derovre til det. Men jeg understreger: den vanskelige situation, hvor firmaerne i fuld tillid til, at vi var inde i en god og stabil udvikling, træffer en række dispositioner, som så på grund af krisen, ikke mindst byggekrisen, væltes helt omkuld, gør, at det er nødvendigt, vi kommer ind, og vi skal passe på ikke at ødelægge arbejdspladserne for den jævne befolkning, for det er den jævne befolknings interesser, det drejer sig om, og ikke nogle kapitalinteresser.

Glistrup (FP):

Det er kunstigt, anstrengt og unaturligt, når socialdemokraterne og de socialistiske partier her gør gældende, at der er tale om at støtte erhvervslivet ad skattevejen. Det, der er situationen, for at denne regel kan finde anvendelse, er, at der i nogle år er positiv skattepligtig indkomst og i andre år negativ skattepligtig indkomst, og når man så tager den pågældende periode som helhed, kan det ikke være skatteetisk naturligt andet end at sige, at så er det nettobeløbet, der skal beskattes. Andet og mere går dette forslag ikke ud på. Det kan ikke være således, at fordi man tilfældigvis har en nettoindtjening fordelt på den måde, at man har særlig meget positivt i nogle år og derfor negativt i andre år, skal det føre til en hårdere beskatning, end hvis man har en jævnere fordeling af sin indtjening.

Selv om man imidlertid gik ind på denne subsidietanke, er det ikke berettiget at føre så hårde ord, som hr. Ømann gjorde, og sige, at det er hykleri, at man vil tage imod støtte i det gedulgte. Der er en himmelvid forskel på, om man skal have nogle embedsmænd, der efter forgodtbefindende deler ud til formål, de nu tror der er grund til at støtte inden for erhvervslivet, og hvad der

ellers er tale om, altså direkte tilskud, eller man har generelle præcise skatteregler, hvor såvel Kong Salomon som Jørgen Hattemager kan blive tilgodeset på samme måde. Det er ikke et spørgsmål om hykleri eller gedulghed, når Industrirådet måtte have det standpunkt, som hr. Ømann vil tillægge det, men simpelt hen om en almindelig retfærdighedsfølelse, man skal behandles ensartet af statsmagten, og statsmagten er aldeles uegnet til at fastlægge, hvilke punkter der skal fremmes i erhvervslivet, og hvilke punkter der skal hømmes i erhvervslivet.

Hr. Kaj Hansen havde også helt uret, når han kunne hævde, at det her ikke hjalp på den lille virksomheds problemer. Jo, det gør det på mange måder. Det er små virksomheder, der i vidt omfang med disse stærke konjunktursvingninger render ud i disse ting — tænk på oliekrisen, drivhusgartnere, restauratører på billøse søndage o. lign. — men i det øjeblik, situationen udvikler sig på den måde, at underskuddet virkelig bliver så alvorligt, som hr. Kaj Hansen beskrev, så er det problemet om de små erhvervsdrivendes leverandører kontra skattevæsenet, som denne lov løser, og de små erhvervsdrivendes leverandører er ofte andre små erhvervsdrivende. Derfor er det også i en situation, hvor tingene udvikler sig så alvorligt, så det bliver til betalingsstandsning og konkurs, rimeligt med den af det radikale venstre i § 15, stk. 2, foreslåede tilbageførselsregel, således at betalingsstandsningen ikke får den effekt, at den breder sig som ringe i vandet til andre virksomheder, nemlig kreditorerne, også leverandørkreditorerne. Derfor er der, også ud fra den af hr. Kaj Hansen omtalte synsvinkel, god, sund fornuft i det radikale forslag.

Jeg er lidt betænkelig ved, at de radikale mener, at man allerede skal fremsætte sin begæring samtidig med indgivelsen af selvangivelsen, og jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan få lempet på dette punkt. Det er ikke rimeligt, at man skal miste sine beføjelser, fordi man tilfældigvis ikke har været opmærksom på dette på det tidspunkt, da man indsender selvangivelsen, måske i dyb depression efter at have haft et økonomisk dårligt år, man kan ikke rigtig få revisorbistand og lignende ting. Det er nok et af de punkter, vi skal se på under udvalgsbehandlingen, der, som hr. Eng-